७९॥८०॥८९॥८२॥८२॥८४॥८५॥८५॥८८॥ इतिद्रोणपर्वणिठीकायांद्विसप्ततितमोऽध्यायः॥७२॥ यद्येवमह्मज्ञास्यमशक्तान्रक्षणेमम्॥पुत्रस्यपांडुपंचालान्मयागुप्तोभवेत्ततः॥७९॥कथंचवोरथस्यानांशरवर्षाणिमुंचतां॥मीतोभिमन्युनिधनंकद्यी रुत्यवःपरेः॥८०॥अहोवःपौरुषंनास्तिनचवोस्तिपराक्रमः॥यत्राभिमन्युःसमरेपश्यतांवोनिपातितः॥८१॥ आत्मानमेवगर्हेयंयदहंवैसुदुर्बलान्॥ यु ष्मानाज्ञायनिर्यातोभीरूनरुतनिश्चयान् ॥८२॥आहोस्बिद्धूषणार्थायवर्मशस्त्रायुधानिवः॥वाचस्तुवकुंसंसत्सुममपुत्रमरक्षतां॥८३॥ एवमुकाततोवा क्यंतिष्ठंश्र्यापवरासिमान्॥ नस्माशक्यंतबीभत्सुःकेनचिखसमीक्षितुं॥ ८४॥ तमंतकमिवकुद्धंनिःश्वसंतंमुहुर्मुहुः॥ पुत्रशोकाभिसंतममश्रुपूर्णमुखंतदा॥ ॥८५॥ नभाषितुंशक्नुवंतिद्रष्टुंवासुद्धदोर्जुनं॥ अन्यत्रवासुदेवाद्वाज्येष्ठाद्वापांडुनंदनात्॥ ८६॥ सर्वास्ववस्थासुहितावर्जुनस्यमनोनुगौ॥ बहुमानात्रिय त्वाचतावेनंवकुमईतः॥८७॥ततस्तंपुत्रशोकेनभशंपीडितमानसं॥राजीवलोचनंकुद्धंराजावचनमबवीत्॥८८॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिप्र तिज्ञापर्वणिअर्जुनकोपेहिसमतितमोऽध्यायः॥ ७२॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ यथिष्ठिरउवाच व्यययातेमहाबाहोसंशमकबलंप्रति॥ प्रयतमकरो त्तीवमाचार्योग्रहणेमम॥१॥व्यूढानीकावयंद्रोणंवारयामःस्मसर्वशः॥प्रतिव्यूत्यरथानीकंयतमानंतथारणे॥२॥सवार्यमाणोरथिभिर्मयिचापिसुरक्षि ते॥ अस्मानभिजगामाशुपीडयन्त्रिशितैःशरैः॥ ३॥ तेपीछ्यमानाद्रोणेनद्रोणानीकंनशकुमः॥ प्रतिवीक्षितुमप्याजौभेत्तुंतत्कुतएवतु ॥ ४॥ वयंत्वप्रतिमं वीर्येसर्वेसौभद्रमात्मजं॥उक्तवंतःस्मतंतातिभध्यनीकमितिप्रभो॥५॥सतथानोदितोऽस्माभिःसदश्वइववीर्यवान्॥असत्यमपितंभारंवोदुमेवोपचकमे ॥६॥सतवास्रोपदेशेनवीर्येणचसमन्वितः॥प्राविशत्तद्वंबालःसुपर्णइवसागरं॥ ७॥ तेनुयातावयंवीरंसात्वतीपुत्रमाहवे॥प्रवेषुकामास्तेनैवयेनसप्रा विश्चमूं॥८॥ततःसैंधवकोराजाक्षुद्रस्तातजयद्रथः॥वरदानेनरुद्रस्यसर्वान्नःसमवारयत्॥१॥ततोद्रोणःरुपःकर्णोद्रौणिःकौसस्यएवच॥रुतवर्माचसौ भद्रंषड्थाःपर्यवारयन् ॥ १० ॥ परिवार्यतुतैःसर्वैर्युधिबालोमहारथैः ॥ यतमानःपरंशक्याबहुभिविरथीकृतः ॥ ११ ॥ ततोदौःशासिनःक्षिप्रंतथातैविर्थी कृतं॥संश्यंपरमंत्राप्यदिष्टांतेनाभ्ययोजयत्॥ १२॥सतुहत्वासहस्राणिनराश्वरथदंतिनां॥अष्टीरथसहस्राणिनवदंतिश्वानिच॥१३॥ त्वयीति॥१॥२॥२॥१॥ ४॥६॥ ७॥८॥९॥ कौसल्योन्ह्र्लः॥१०॥११॥१३॥१३॥